

De ce farfuriile de desert sunt mai mici decât farfuriile de supă?

Odinioară,
în familiile bogate, farfuriile
erau schimbate de cel puțin șase ori
în timpul aceleiași mese. Astăzi, chiar
dacă le schimbăm mult mai rar, o
regulă de politețe cere ca să mâncăm
desertul dintr-o altă farfurie decât
aceea de care ne-am servit
pentru felul principal sau
pentru aperitiv.

De fapt,
este preferabil să nu
amestecăm aceste gusturi
atât de diferite în farfurii
deja murdare.

N-AI VĂZUT
CUMVA DESERTUL?

De ce însă farfuriile
de desert sunt atât de mici?
Atât de mici încât poți de abia
să pui trei lingurițe de
spumă de ciocolată!

Pentru că desertul
vine la sfârșitul mesei, e
imposibil să te îndopi cu
prăjitură cu zmeură, cremă de
caramel sau alte delicii culinare
ca și cum ai avea stomacul gol.
Mărimea farfuriilor de desert
este așadar proporțională
cu aceea a poftii de
mâncare.

Supa și celelalte
feluri de mâncare sunt pentru
a ne hrăni. Desertul este o delicatasă
care nu are nimic de-a face cu foamea.
Prin urmare, dacă vrei o farfurie
mare de desert, nu există
decât o soluție: începeți
cu sfârșitul!

De ce plouă?

Oricât de ciudat ar putea să pară, expresia „a-i ploua cuiva cu bani” nu se verifică atunci când vorbim despre climă. Nimeni nu poate hotărî cum va fi timpul mâine sau peste două ore. Prin urmare, de ce plouă?

Aerul este mereu în mișcare în jurul Pământului și se deplasează de la rece la cald. Aerul cald este ușor și sus, aerul rece este mai greu și deci mai jos. Deoarece apa oceanelor, râurilor și lacurilor se evaporă continuu, aerul este în mod constant încărcat de umiditate.

Atunci când ajunge deasupra unui sol rece, se răcește, se îngreunează, iar acest fapt produce ceața și roua.

Atunci când ajunge într-o zonă caldă, se ridică, iar vaporii se transformă în nori. Iar când picăturile de apă sunt prea greu de purtat, plouă!

Însă dacă explicația fenomenului este destul de simplă, variațiile vremii sunt numeroase și uneori imprevizibile. Vânturile sunt capricioase, și nu-i ușor să știi exact forța cu care se vor înfrunta un aer rece și un aer cald.

Degeaba meteorologii dispun de calculatoare din ce în ce mai sofisticate, previziunea rămâne foarte complexă.

De ce există boli?

În toate culturile trecute sau actuale oamenii și-au pus întrebări despre originea bolilor.

Mai apoi, există boli datorate unei dereglări interne: funcționarea organismului se dezechilibrează sau celulele o iau razna. Aceasta seamănă cu o autodistrugere. Se pot dezvolta astfel un diabet sau un cancer.

În medicina occidentală, cauzele bolilor au fost regrupate în patru mari categorii. Prima privește atacurile exterioare. Dușmanii pot fi în cazul acesta o insectă, un virus, o bacterie sau o ciupercă, poluarea sau chiar o alimentație proastă. E ceea ce se întâmplă când avem rujeolă, gripă, sida sau diverse alergii.

Celelalte două categorii de cauze ale bolilor se caracterizează printr-un „accident”, survenit la conceperea noastră; e cazul bolilor genetice și al bolilor cromozomice. De exemplu, mucoviscidoza, boală genetică, se datorează distrugerii unei gene.

În ce privește bolile cromozomice, știind că toți cromozomii noștri sunt perechi, ele se datorează unui cromozom în plus sau în minus la una din cele douăzeci și trei de perechi. O persoană care suferă de trisomia 21 are trei cromozomi în loc de doi la cea de a douăzeci și una pereche.

Dacă suntem mai mult sau mai puțin rezistenți la dezvoltarea anumitor boli în organismul nostru, putem limita în schimb riscurile, adoptând o bună igienă a vieții și respectându-ne corpul. „E mai bine să previi decât să vindeci!”

De ce mi-e frică de întuneric?

Pentru că
în întuneric nu se vede nimic!
Nu suntem pisici, iar ochiul nostru
are nevoie de un minimum de lumină
pentru a se pune în mișcare și a distinge
mediul înconjurător.

E suficientă o singură dată,
doar una singură, de care nici nu
ne mai amintim, pentru ca memoria
noastră infailibilă să înregistreze pentru
totdeauna frica de întuneric: un bebeluș
care adoarme în brațele mamei și care
se trezește într-un leagăn
pe care nu-l cunoaște.

Lăsați ușa deschisă!
Aprindeți lumina pe hol!
Nu trageți jaluzelele! Fiecare
cu metoda lui pentru a nu
se trezi în întuneric.

O trezire brutală
cu capul la capătul patului
în locul picioarelor. Mai mult,
o nevoie presantă în toiul nopții
fără să mai știi unde
este baia.

Trebuie să știți,
totuși, că dacă tot timpul
copiii vorbesc despre frica lor de
întuneric, adesea, persoanele adulte
și-o ascund. Și, ca din întâmplare,
unii nu trag niciodată
perdelele!

La problemele
noastre de vedere sau
de memorie se mai adaugă
și tăcerea nopții care amplifică
cel mai mic foșnet de foi sau
scârțâitul parchetului. Sau faptul
că între două perioade de somn
simțurile noastre încă nu sunt
complet în stare de funcționare.
Trebuie să recunoaștem că au
de ce se răsturna toate
reperele noastre.

De ce copiii sunt obligați să asculte?

N-ați văzut însă niciodată, într-un reportaj despre viața animalelor, o mămică leoaică apucându-și puiul de pielea gâtului pentru a-l aduce lângă grup? Sau vreo mămică maimuță obligându-și puiul să stea cuminte în timp ce-l curăță temeinic de păduchi?

Vai!
Să nu te joci
cu chibriturile, să nu mănânci
doar bomboane, să te speli pe
dinți, să mergi la culcare...
Cât de neplăcute
sunt toate acestea!

Asta e!
Puii oamenilor sau
animalelor nu știu, la naștere,
ce este bine pentru ei. Părinților
le revine obligația de a-i învăța
să se hrănească, să se spele și să fie atenți
la tot ce-i înconjoară. Atât timp cât nu
au dobândit reflexele de supraviețuire,
părinții tot spun și tot repetă,
le arată și le tot arată.

E oarecum
„legea Dragostei”.
Un copil nu ascultă pentru că
cei mai mari sunt cei mai puternici,
ci pentru că este iubit de cei mai mari.
Rolul părinților este, înainte de toate,
să-i facă pe copii să trăiască autonomi,
integrându-se în același timp în
societatea care îi înconjoară.

Așadar, un mic sfat:
cu cât veți ști mai repede
să faceți aceste gesturi indispensabile,
fără să trebuiască să vi se spună,
cu atât mai puțin ele vi se vor
părea niște obligații!

NU FĂ
ASTA!

ATENȚIE!

NU PE
AICI!

NU TE DU
ACOLO!

NU FĂ
AȘA!

FĂ-ȚI
TEMELE!

FĂ-ȚI
ORDINE ÎN
CAMERĂ!